

Datum van inontvangstneming : 15/02/2013

Zaak C-21/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

15 januari 2013

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Hamburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 september 2012

Verzoekende partij:

Simon, Evers & Co GmbH

Verwerende partij:

Hauptzollamt Hamburg-Hafen

FINANZGERICHT HAMBURG

BESCHIKKING

In de zaak

Firma Simon, Evers & Co. GmbH,

[OMISSIS] 20459 Hamburg,

– verzoekster –

[OMISSIS]

t e g e n

Hauptzollamt Hamburg-Hafen,

[OMISSIS] 20457 Hamburg, [OMISSIS]

– verweerder –

inzake invoerheffingen/antidumpingrechten

heeft de Gemeinsame Senat des Finanzgerichts Hamburg für die Länder Freie und Hansestadt Hamburg, Niedersachsen und Schleswig-Holstein (Gemeenschappelijke Kamer van het Finanzgericht Hamburg voor de deelstaten Freie und Hansestadt Hamburg, Niedersachsen en Schleswig-Holstein, [OMISSIS] op 19 september 2012 [OMISSIS]

[OMISSIS]

[Or. 2]

heeft de volgende beschikking gegeven:

1. De procedure wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële beslissing heeft gegeven.
2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing inzake de volgende vraag van uitlegging van het Unierecht:

„Is verordening (EG) nr. 499/2009 van de Raad van 11 juni 2009 tot uitbreiding van het bij verordening (EG) nr. 1174/2005 ingestelde definitieve antidumpingrecht op handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot hetzelfde product verzonden vanuit Thailand, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit

Thailand (PB L 151, blz. 1) ongeldig omdat de Commissie, met schending van de uit artikel 13 van verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 56, blz. 1) voortvloeiende verplichtingen inzake de vaststelling van een ontwijking van antidumpingmaatregelen, heeft aangenomen dat sprake is van ontwijking alleen op grond dat de omvang van de overeenkomstige uitvoer uit Thailand na de instelling van de maatregelen significant was gestegen, ofschoon de Commissie onder verwijzing naar het verzuim van de Thaise exporteurs om mee te werken zich van verdere concrete vaststellingen heeft onthouden?”

[OMISSIS]

[Or. 3]

Motivering

I.

In geschil tussen partijen is de geldigheid van een antidumpingverordening.

1. Verzoekster deed op 6 oktober 2008 bij verweerder aangifte voor het vrije verkeer en aangifte ten verbruik van twee zendingen handpallettrucks van GN-code 8427 9000 110, afkomstig van en verzonden vanuit Thailand. Bij twee aanslagen ter zake van invoerrechten van 6 oktober 2008 werden douanerechten ten belope van telkens 828,00 EUR alsook een bedrag van 4 126,11 EUR respectievelijk 4 134,73 EUR aan btw bij invoer gevorderd.

Bij aanslag tot invordering van invoerrechten van 12 augustus 2009 vorderde verweerder het litigieuze antidumpingrecht ten belope van telkens 9 666,90 EUR na. Hij baseerde zich op verordening nr. 499/2009 tot uitbreiding – na uitvoering van een onderzoek krachtens verordening (EG) nr. 923/2008 van de Commissie van 12 september 2008 tot opening van een onderzoek naar de mogelijke ontwijking van de antidumpingmaatregelen die bij verordening (EG) nr. 1174/2005 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 684/2008 van de Raad, zijn ingesteld op handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan van oorsprong uit de Volksrepubliek China door de invoer van uit Thailand verzonden handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Thailand, en tot registratie van deze invoer – van het bij verordening nr. 1174/2005 ingestelde definitieve antidumpingrecht op van oorsprong uit de Volksrepubliek China ingevoerde handpallettrucks, tot vanuit Thailand verzonden handpallettrucks voor invoer vanaf 21 september 2008.

Bij besluit van 21 februari 2011 verklaarde verweerder het tijdig tegen de aanslag gemaakte bezwaar ongegrond, waarop verzoekster op 23 maart 2011 bij het Finanzgericht Hamburg beroep instelde.

2. Volgens verzoekster moet de bestreden aanslag nietig worden verklaard, omdat verordening nr. 499/2009 (hierna: „verordening”) ongeldig is. Bij de vaststelling ervan is de bij voorrang in acht te nemen verordening nr. 384/96 (hierna: „basisverordening”) geschonden, omdat de omstandigheden die voorhanden moeten zijn opdat kan worden aangenomen dat de antidumpingmaatregelen voor handpallettrucks van oorsprong uit de Volksrepubliek China worden ontweken, niet waren vastgesteld. Aan de voorwaarden voor de uitbreiding overeenkomstig artikel 13, lid 1, van de basisverordening was niet voldaan.

Volgens verzoekster kan de in de considerans van verordening nr. 499/2009 aangehaalde invoer geenszins als basis dienen voor de onbetwifelbare vaststelling dat de invoer uit het land waarvoor het antidumpingrecht geldt, is vervangen door invoer uit het land via hetwelk beweerdelijk antidumpingrechten worden ontweken. Van een in andere gevallen van ontwijking door de gemeenschapsinstellingen vastgestelde drastische vermindering van de invoer uit het land waarvoor het invoerrecht geldt, is hier geen sprake; daarentegen is in het relevante tijdvak een stijging van de invoer uit de Volksrepubliek China vastgesteld.

Ook voor zover in verordening nr. 499/2009 wordt aangenomen dat het aantal uitvoerende Chinese producenten wijzigde, namelijk ten voordele van een producent aan wie de Unie een behandeling als marktgerichte onderneming heeft toegekend, is de vaststelling van een antidumpingverordening tegen Thailand wegens ontwijking niet gerechtvaardigd.

Voorts is er volgens verzoekster geen ontwijking in de zin van artikel 13, lid 1, tweede zin, van de basisverordening vastgesteld op grond waarvan rechtsgeldig een antidumpingrecht kan worden vastgesteld. Verordening nr. 499/2009 volstaat in dit opzicht met aanwijzingen waaruit kan worden opgemaakt dat in Thailand veel pallettrucks worden geassembleerd, zonder nadere opgave van overeenkomstige bevindingen of bewijzen daarvoor, eventueel in de zin van de in artikel 3, lid 2, van de basisverordening geregelde voorwaarden.

Aangezien de gemeenschapsinstellingen geen wijziging van de structuur van het handelsverkeer en geen ontwijking hebben vastgesteld, rust verordening nr. 299/2009 ook op een niet concludente beoordeling van de vraag of hiervoor een andere voldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat dan de instelling van antidumpingmaatregelen. De bewijslast daarvoor rust in beginsel op de gemeenschapsinstellingen.

De vaststellingen in verordening nr. 499/2009 wettigden ook onvoldoende de conclusie dat de corrigerende werking van de antidumpingrechten **[Or. 5]** tegen de invoer uit de Volksrepubliek China door invoer uit Thailand wordt ondermijnd. De gestegen invoer uit China wijst veeleer op het tegendeel.

Verzoekster verzoekt,

de aanslag tot invordering van invoerrechten van 12 augustus 2009 in de vorm van het besluit van 21 februari 2011 nietig te verklaren.

Verweerder verzoekt,

het beroep te verwerpen.

Volgens verweerder is de aanslag tot invordering van invoerrechten een correcte toepassing van het Unierecht.

[Or. 6]

II.

De Senat [OMISSIS] legt het Hof krachtens artikel 267, eerste alinea, sub b, VWEU de in het dictum gestelde prejudiciële vraag gesteld.

1 Toepasselijke bepalingen

Volgens de Senat zijn de volgende Unierechtelijke bepalingen van belang voor de beslechting van het geding:

a) Verordening nr. 384/96:

Artikel 13 – Ontwijking

(1) De overeenkomstig deze verordening ingestelde anti-dumpingrechten kunnen worden uitgebreid tot de invoer van soortgelijke producten, of delen daarvan, uit derde landen wanneer er ontwijking van de geldende maatregelen plaatsvindt. Ontwijking wordt geacht plaats te vinden, wanneer de structuur van het handelsverkeer tussen derde landen en de Gemeenschap zich wijzigt als gevolg van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van de instelling van het recht, geen voldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat en wordt bewezen dat de corrigerende werking van het recht, gezien de prijzen en/of de hoeveelheden van de soortgelijke producten, wordt ondermijnd, en dat dumping plaatsvindt ten aanzien van de voor de soortgelijke producten eerder vastgestelde normale waarden.

(2) Assemblage in de Gemeenschap of een derde land wordt geacht ontwijking van de maatregelen in te houden wanneer:

- a) de assemblagewerkzaamheden sinds of kort vóór de opening van het anti-dumpingonderzoek zijn aangevangen of aanmerkelijk zijn toegenomen en de betrokken delen afkomstig zijn uit het land waarop de maatregelen van toepassing zijn, en
- b) de delen 60 % of meer uitmaken van de totale waarde van de delen van het geassembleerde product; ontwijking wordt echter niet geacht plaats te vinden indien de waarde die tijdens de assemblage- of voltooiingswerkzaamheden aan de ingevoerde delen wordt toegevoegd meer dan 25 % van de fabricagekosten bedraagt, en

[Or. 7]

- c) de corrigerende werking van het recht, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van het geassembleerde soortgelijke product, wordt ondermijnd, en wordt bewezen dat er dumping plaatsvindt ten aanzien van de voor soortgelijke producten eerder vastgestelde normale waarden.

- b) Verordening nr. 499/2009:

„Artikel 1

(1) Het definitieve antidumpingrecht voor „alle andere ondernemingen” dat bij verordening (EG) nr. 1174/2005 is ingesteld op handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan, d.w.z. chassis en hydraulische onderdelen, zoals gedefinieerd in artikel 1 van verordening (EG) nr. 1174/2005, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 684/2008, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, wordt uitgebreid tot handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan, d.w.z. chassis en hydraulische onderdelen, zoals gedefinieerd in artikel 1 van verordening (EG) nr. 1174/2005, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 684/2008, ingedeeld onder de GN-codes ex84279000 en ex84312000 (Taric-codes 8427900011 en 8431200011), verzonden vanuit Thailand, al dan niet aangegeven als zijnde van oorsprong uit Thailand.

(2) Het bij lid 1 uitgebreide recht wordt geheven op de ingevoerde producten die geregistreerd werden overeenkomstig artikel 2 van verordening (EG) nr. 923/2008 van de Commissie alsmede artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 5, van verordening (EG) nr. 384/96.”

In de considerans van verordening nr. 499/2009 wordt onder „B. Resultaten van het onderzoek” het volgende overwogen:

„1. Algemene overwegingen/medewerking/methode

(11) Zoals in overweging 7 is vermeld, werkte geen van de producenten-exporteurs van hpt¹ in Thailand aan het onderzoek mee en zijn de noodzakelijke gegevens niet ingediend. De Commissie kon de aard van de vanuit Thailand verzonden invoer dan ook niet rechtstreeks bij de bron verifiëren. Bijgevolg moesten de bevindingen over de invoer in de Gemeenschap van hpt verzonden vanuit Thailand overeenkomstig artikel 18 **[Or. 8]** van de basisverordening worden gebaseerd op de beschikbare gegevens. In dit verband wordt opgemerkt dat de Commissie ook uit de informatie die uit de VRC² of van de importeurs in de Gemeenschap werd ontvangen, de aard van deze invoer niet kon opmaken. (12) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van de basisverordening werd nagegaan of de maatregelen werden ontweken door te onderzoeken of het handelspatroon tussen derde landen en de Gemeenschap was gewijzigd, of deze wijzigingen het gevolg waren van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van de instelling van het recht, geen voldoende reden of economische rechtvaardiging bestond, of er schade was, of de corrigerende werking van het recht, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van het soortgelijke product, werd ondermijnd, en of er bewijs was van dumping, gelet op de eerder voor het soortgelijke product vastgestelde normale waarden, eventueel overeenkomstig artikel 2 van de basisverordening.

2. Betrokken product en soortgelijk product

(13) [...]

(14) [...]

(15) Uit de beschikbare gegevens bleek dat hpt die uit de VRC naar de Gemeenschap worden uitgevoerd en hpt die vanuit Thailand naar de Gemeenschap worden verzonden dezelfde fysische basiskenmerken en toepassingen hebben. Daarom worden deze producten als soortgelijke producten beschouwd in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

3. Wijzigingen in het handelspatroon tussen derde landen en de Gemeenschap

(16) Daar geen enkele Thaise onderneming medewerking verleende, werden de omvang en de waarde van de uitvoer van het betrokken product uit Thailand naar de Gemeenschap vastgesteld op basis van de beschikbare gegevens, namelijk de door de lidstaten overeenkomstig artikel 14, lid 6, van de basisverordening verzamelde statistische gegevens die door de Commissie werden samengevoegd, en de Eurostat-gegevens. Wat de gegevens in de antwoorden van de importeurs in de Gemeenschap betreft, bleek uit het onderzoek dat de door die importeurs gemelde Thaise uitvoer

¹ Noot van vertaler: hpt (handpallettrucks)

² Noot van vertaler: VRC (Volksrepubliek China)

slechts een zeer klein deel van de Thaise uitvoer van hpt tijdens het OT³ uitmaakte, namelijk minder dan 5 %. Bijgevolg werd geconcludeerd dat de statistische gegevens waarover de Commissie beschikte, het volume en de waarde van de Thaise uitvoer nauwkeuriger weergaven dan de beperkte informatie die door de importeurs in de Gemeenschap werd verstrekt.

(17) Na de instelling van de antidumpingmaatregelen steeg de invoer van hpt uit Thailand van 7 458 exemplaren in 2005 tot 64 706 exemplaren in 2007 en daalde deze tot 42 056 exemplaren tijdens het OT.

[Or. 9]

(18) De invoer van hpt vanuit China in de Europese Gemeenschap steeg van 240 639 stuks in 2005 tot 538 271 in 2007 en 584 786 tijdens het OT. Volgens de beschikbare informatie is deze stijging voornamelijk toe te schrijven aan de toegenomen uitvoer van de Chinese producent-exporteur met het laagste antidumpingrecht. De uitvoer vanuit China van deze marktdeelnemer vertegenwoordigt namelijk het overgrote deel van de toename die de invoer van hpt in de Europese Gemeenschap vanuit de VRC tussen 2005 en het einde van het OT te zien gaf.

(19) Gezien de hierboven geschetste situatie wordt geconcludeerd dat een verandering in het handelspatroon tussen de Europese Gemeenschap, de VRC en Thailand heeft plaatsgevonden. De invoer vanuit de VRC bleef stijgen, maar dit is rechtstreeks toe te schrijven aan de uitvoerprestaties van één van de Chinese producenten-exporteurs die aan het oorspronkelijke onderzoek meewerkte en aan wie het laagste antidumpingrecht was opgelegd. Anderzijds steeg de invoer vanuit Thailand tussen 2005 en 2007 met 868 % en stabiliseerde deze zich tijdens het OT op een toename van 564 % ten opzichte van 2005.

(20) Alles bij elkaar laat het handelspatroon weliswaar een gelijkblijvende uitvoer vanuit de VRC zien, maar ook een aanzienlijke toename van de uitvoer vanuit Thailand. De aanhoudende of voortgezette toename – hoewel die tussen 2007 en het OT veel geringer was dan de toename die uit het oorspronkelijke onderzoek resulteerde – van de uitvoer vanuit de VRC kan worden verklaard door het feit dat veruit het grootste deel van de uitvoer afkomstig was van de Chinese onderneming met het laagste antidumpingrecht. Anderzijds was het patroon met betrekking tot Thailand alleen te verklaren als het gevolg van acties met het oog op de ontwijking van maatregelen.

4. Onvoldoende reden of economische rechtvaardiging

³ Noot van vertaler: OT (onderzoektijdvak)

(21) De invoer in de Gemeenschap vanuit Thailand begon te stijgen in de periode waarin de Gemeenschap haar oorspronkelijke onderzoek verrichtte. Er wordt aan herinnerd dat de autoriteiten van Thailand en mogelijke producenten-exporteurs in Thailand van het huidige onderzoek in kennis zijn gesteld. Er is echter geen informatie ontvangen die deze aanzienlijke toename kon verklaren. Ook werkte geen van de Thaise ondernemingen mee aan het onderzoek door de benodigde antwoorden op de vragenlijsten in te sturen. In dit verband moet worden benadrukt dat – zoals in overweging 7 wordt gesteld – informatie waarover de Commissie ten tijde van de opening van het onderzoek beschikte, erop wees dat in Thailand veel assemblagewerkzaamheden van hpt worden verricht. De Commissie heeft echter geen bewijsmateriaal ontvangen waaruit zou blijken dat hpt daadwerkelijk in Thailand worden geproduceerd. Op grond van de beschikbare gegevens en in afwezigheid van enige andere voldoende reden of economische rechtvaardiging in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening is de conclusie daarom dat de wijziging in het handelspatroon werd veroorzaakt door de instelling van het antidumpingrecht op hpt van oorsprong uit de VRC.”

[Or. 10]

2 Relevantie van de prejudiciële vraag voor de beslissing

Onbetwist tussen partijen is dat de door verzoekster uit Thailand ingevoerde handpallettrucks binnen de werkingssfeer van verordening nr. 499/2009 vallen. De geldigheid van de door verweerder, het Hauptzollamt, vastgestelde aanslag tot invordering van invoerrechten en dus het uitgangspunt van het onderhavige geding hangt af van de vraag of verordening nr. 499/2009 geldig is, hetgeen de Senat, gelet op de in artikel 13 van verordening nr. 384/96 gestelde voorwaarden voor de uitbreiding van een antidumpingrecht, betwijfelt gelet op de bepalingen van Unierecht.

3 In rechte

Volgens artikel 13, lid 1, eerste zin, van verordening nr. 384/96 kunnen de overeenkomstig deze verordening ingestelde anti-dumpingrechten worden uitgebreid tot de invoer van soortgelijke producten, of delen daarvan, uit derde landen wanneer er ontwijking van de geldende maatregelen plaatsvindt. De Senat twijfelt er niet aan dat de bij verordening nr. 1174/2005 op de invoer van handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan met oorsprong uit de Volksrepubliek China definitief ingestelde antidumpingrechten beantwoorden aan de voorwaarden van verordening nr. 384/96. Evenmin uiten partijen daarover twijfels. Unierechtelijk is het volgens de Senat betwifelbaar of voor de hier aan de orde zijnde invoer van handpallettrucks uit Thailand een ontwijking van de geldende maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, eerste zin, van verordening nr. 384/96 aannemelijk is.

Volgens artikel 13, lid 1, tweede zin, van verordening nr. 384/96 wordt ontwijking geacht plaats te vinden, wanneer de structuur van het handelsverkeer tussen derde landen en de Gemeenschap zich wijzigt als gevolg van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van de instelling van het recht, geen voldoende reden of economische rechtvaardiging bestaat en wordt bewezen dat de corrigerende werking [**Or. 11**] van het recht, gezien de prijzen en/of de hoeveelheden van de soortgelijke producten, wordt ondermijnd, en dat dumping plaatsvindt ten aanzien van de voor soortgelijke producten eerder vastgestelde normale waarden.

De Senat betwijfelt of Unierechtelijk is voldaan aan deze voorwaarden voor handpallettrucks uit Thailand. De Senat wil wel aannemen dat de structuur van het handelsverkeer tussen derde landen – de Volksrepubliek China en Thailand enerzijds – en de Gemeenschap anderzijds is gewijzigd. Blijkens punt 17 van de considerans van verordening nr. 499/2009 steeg de invoer van handpallettrucks uit Thailand van 7 458 exemplaren in 2005 tot 64 706 exemplaren in 2007. Opmerkelijk is dat de invoer uit Thailand in het onderzoektijdvak van 1 september 2007 tot en met 31 augustus 2008 (zie punt 10 van de considerans van verordening nr. 499/2009) evenwel daalde tot 42056 eenheden (zie punt 17 van de considerans van verordening nr. 499/2009). Het onderzoek had betrekking op de periode van 1 september 2007 tot en met 31 augustus 2008 („onderzoektijdvak” of „OT”). De Senat vergeet daarbij niet dat de invoer uit Thailand na de instelling van de antidumpingmaatregelen duidelijk in totaal toenam en in het onderzoektijdvak (van 1 september 2007 tot en met 31 augustus 2008) vergeleken met 2005 een toename van ongeveer 564 % bereikte. Uit de considerans kan evenwel niet worden afgeleid waarom de uitvoer na een duidelijke stijging in 2007 in het onderzoektijdvak aanmerkelijk – ongeveer 35 % - terugliep, hetgeen in de huidige context nadere toelichting behoeft, omdat er voor een wijziging in de structuur van het handelsverkeer tussen derde landen en de Gemeenschap, die haar oorzaak vindt in ontwijking van geldende antidumpingmaatregelen, typisch een continue stijging van de uitvoer uit het derde land via hetwelk de rechten worden ontweken, of een constante voelbare stijging moet zijn.

Dat de wijziging in de structuur van het handelsverkeer tussen derde landen en de Gemeenschap haar oorzaak vindt in de instelling van antidumpingrechten op handpallettrucks uit de Volksrepubliek China, lijkt de Senat bovendien in de onderhavige context Unierechtelijk twijfelachtig, omdat in het vergelijkingstijdvak ook de invoer uit de Volksrepubliek China zelf aanzienlijk steeg, [**Or. 12**] namelijk blijkens punt 18 van de considerans van verordening nr. 499/2009 van 240 639 eenheden in 2005 tot 538 271 in 2007 en 584 786 tijdens het onderzoektijdvak. De Senat overwoog in deze context dat de Uniewetgever met betrekking tot de opvallende stijging van ook de uitvoer uit de Volksrepubliek China in de considerans heeft opgemerkt dat volgens de beschikbare informatie deze stijging voornamelijk is toe te schrijven aan de toegenomen uitvoer van de Chinese producent-exporteur met het laagste antidumpingrecht. De uitvoer vanuit China van deze marktdeelnemer is – aldus

verder punt 18 van de considerans van verordening nr. 499/2009 – namelijk goed voor het overgrote deel van de toename die de invoer van handpallettrucks in de Europese Gemeenschap vanuit de Volksrepubliek China tussen 2005 en het einde van het onderzoektijdvak kende. Deze verklaring van de Uniewetgever geeft volgens de Senat aan waarom in een bepaald tijdvak – dat ogenschijnlijk wordt gekenmerkt door een drastische stijging van de vraag naar handpallettrucks – vooral een Chinese producent zijn uitvoervolume aanzienlijk kon verhogen. Zij vormt evenwel niet het volgens artikel 13 van verordening nr. 384/96 door de Uniewetgever te leveren bewijs dat de wijziging in de structuur van het handelsverkeer tussen derde landen en de Gemeenschap haar oorzaak vindt in de ontwijking van de op invoer uit de Volksrepubliek China ingestelde antidumpingrechten. Bovendien was volgens punt 20 van de considerans van verordening nr. 499/2009 „veruit het grootste deel van de uitvoer afkomstig [...] van de Chinese onderneming met het laagste antidumpingrecht”. Een niet te verwaarlozen deel van het van 2005 tot en met 2007 met meer dan 100 % gestegen Chinese uitvoervolume van handpallettrucks kan dus komen van Chinese ondernemingen waarvan de producten aan antidumpingrechten tussen 28,5 % en 46,7 % zijn onderworpen (zie artikel 1, lid 2, van verordening nr. 1174/2005). Wanneer er ook rekening mee wordt gehouden – hetgeen nog zal worden besproken –, dat de uitvoer vanuit Thailand slechts een breukdeel van het Chinese uitvoervolume vormt, is het voor de Senat nog minder begrijpelijk dat de stijging van de uitvoer uit Thailand uitsluitend respectievelijk overwegend aan de instelling van antidumpingrechten op handpallettrucks uit de Volksrepubliek China toe te schrijven zou zijn.

[Or. 13]

Volgens de Senat dient in beginsel voor de volgens artikel 13 van verordening nr. 384/96 vast te stellen wijziging in de structuur van het handelsverkeer weliswaar niet dwingend rekening te worden gehouden met de totale in-respectievelijk uitvoerbalans van het land waarvan de producten aan antidumpingrechten zijn onderworpen, daar ook alleen rekening kan worden gehouden met bepaalde producenten wier producten aan geen of slechts geringe antidumpingrechten of daarentegen aan bijzonder hoge antidumpingrechten zijn onderworpen. Wanneer door middel van een dergelijke gedifferentieerde analyse ontwijking van een antidumpingmaatregel wordt vastgesteld, is het volgens de Senat evenwel noodzakelijk dat het handelsvolume en in voorkomend geval het geheven antidumpingrecht, mede toegepast op deze individuele producenten, begrijpelijk worden vastgesteld, hetgeen in casu blijktens de considerans van verordening nr. 499/2009 niet is gebeurd.

Voor de Senat is voorts niet duidelijk hoe de Uniewetgever in punt 20 van de considerans van verordening nr. 499/2009 tot de vaststelling kwam: „Alles bij elkaar laat het handelspatroon [...] een gelijkblijvende uitvoer vanuit de Volksrepubliek China zien”. De uitvoerbalans van de Volksrepubliek China is in het relevante tijdvak namelijk precies gekenmerkt door een continue stijging van

meer dan 100 % tussen 2005 en het onderzoekstijdvak. De Senat begrijpt in deze context evenmin de conclusie: „Anderzijds was het patroon met betrekking tot Thailand alleen te verklaren als het gevolg van acties met het oog op de ontwijking van maatregelen” (punt 20 van de considerans van verordening nr. 499/2009). De uitvoerbalans zowel van Thailand als van de Volksrepubliek China wordt namelijk in het vergelijkingstijdvak 2005 enerzijds en 2007 anderzijds – zoals reeds opgemerkt – gekenmerkt door een sterke stijging, waarbij de uitvoer uit Thailand in tegenstelling tot de uitvoer uit de Volksrepubliek China, die bleef stijgen, met ongeveer 35 % daalde. In deze context mag niet over het hoofd worden gezien dat de uitvoer uit Thailand slechts een breukdeel is van het vastgestelde uitvoervolume voor de Volksrepubliek China. **[Or. 14]** Zo zijn in het onderzoekstijdvak in totaal 42 056 handpallettrucks uit Thailand uitgevoerd tegenover 584 786 uit de Volksrepubliek China. Kenmerkend voor het uitvoerpatroon van Thailand is dus dat de in het onderzoekstijdvak uit dit land uitgevoerde handpallettrucks slechts 7,19 % van het aantal van de in het onderzoekstijdvak in de Volksrepubliek China voor uitvoer geproduceerde handpallettrucks vertegenwoordigen. Deze situatie kan volgens de Senat niet alleen worden verklaard – zoals de Uniewetgever stelt – als het gevolg van acties met het oog op de ontwijking van antidumpingmaatregelen (punt 20 van de considerans van verordening nr. 499/2009); dit diende dus nader te worden gepreciseerd en verduidelijkt.

Daarbij komt dat de Uniewetgever in punt 21 van de considerans van verordening nr. 499/2009 toegeeft dat er geen bewijs is ontvangen dat de toename van de uitvoer uit Thailand kon verklaren. Daaraan dient bijzonder belang te worden gehecht daar de Uniewetgever in punt 21 van de considerans van verordening nr. 499/2009 bovendien toegeeft dat „informatie waarover de Commissie ten tijde van de opening van het onderzoek beschikte, erop wees dat in Thailand veel assemblagewerkzaamheden van hpt worden verricht”. Daar de Uniewetgever niet beschikte over bewijs dat de kennelijke stijging van de invoer uit Thailand kon verklaren, en geen bewijs kon overleggen dat het bij de in Thailand ongetwijfeld aanwezige aanzienlijke productie van handpallettrucks om geen echte productie ging, vindt de Senat het op zijn minst twijfelachtig dat is geconcludeerd: „Op grond van de beschikbare gegevens en in afwezigheid van enige andere voldoende reden of economische rechtvaardiging in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening is de conclusie daarom dat de wijziging in het handelspatroon werd veroorzaakt door de instelling van het antidumpingrecht op hpt van oorsprong uit de VRC” (punt 21 van de considerans van verordening nr. 499/2009).

[Or. 15]

De Senat kan ten slotte niet met zekerheid vaststellen uit welke praktijken, productieprocessen of werkzaamheden de wijziging in de structuur van het handelsverkeer tussen de derde landen, de Volksrepubliek China en Thailand, en de Gemeenschap blijkt. De considerans van verordening nr. 499/2009 preciseert

dit niet nader. De Senat acht het hoe dan ook bedenkelijk en naar Unierecht onduidelijk dat verbanden inzake ontwijking worden gelegd tussen de uitvoer uit het aan een antidumpingrecht onderworpen land en het door uitbreiding aan het antidumpingrecht te onderwerpen land alleen op basis van een wijziging in het uitvoervolume van deze landen. De Senat heeft ook bedenkingen bij het feit dat de Thaise uitvoerder respectievelijk producent van handpallettrucks – op een uitzondering na – alsook de Thaise autoriteiten niet aan het onderzoek hebben meegewerkt. Op grond van deze omstandigheid lijkt het de Senat twijfelachtig dat alleen op basis van de na de instelling van de antidumpingmaatregelen gestegen invoer uit Thailand de maatregelen op basis van artikel 13 van verordening nr. 384/96 zijn uitgebreid, want het gestegen invoervolume kan vele oorzaken hebben en betekent niet noodzakelijkerwijs ontwijking door verlegging van de productie uit de Volksrepubliek China naar Thailand, te meer daar uit de feiten – de reeds genoemde bijzonderheid – ook blijkt dat na instelling van de antidumpingmaatregelen ook de invoer uit de Volksrepubliek China – die vele malen groter is dan de invoer uit Thailand – meer dan verdubbelde.

[OMISSIS]